

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 7. årgang. ISSN: 2446-0079

- Læs Den smalle bog fast
- Den smalle bogs skribenter
- Kontakt og kolofon
- Arkiv

Blændende oversættelse af det bedste af Yeats

"Igennem nogen tid nu har jeg gået rundt med en række af William Butler Yeats' allermost lysende digte i lommen. I en stærk oversættels...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for bog anmeldelser og andre kultur anmeldelser, samt (i løbet af begyndelsen af 2022) fotokunst og grafik. Tidsskriftet bringer desuden skønlitterære og essayistiske originaltekster. Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper.

Den store litteratur i Den smalle bog

- Dostojevskij 200 år - et tema i Den smalle bog
- Steinbeck: Egil Hvid-Olsen introducerer ni af romanerne

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

tirsdag den 1. februar 2022

Spotsk forvekslingskomedie

Ljudmila Petrusjevskaja: "Vi blev stjålet. En historie om nogle forbrydelser", oversat fra russisk af Trine Søndergaard, 338 sider, Forlaget Silkefyret 2021.

Af Egil Hvid-Olsen.

I "Vi blev stjålet" forener *Ljudmila Petrusjevskaja* en bidsk satire med den dybe tragik. Læsningen er på samme tid morsom og skræmmende. En spotsk introduktion til det Rusland, sovjetlederne efterlod, og som nye korrupte magthavere var parate til at overtage og sælge ud af til de højstbødende af de nyrige, der fulgte i deres kølvand.

Forvekslingskomedien er det gennemgængige udgangspunkt for "Vi blev stjålet", og forvekslingerne fortsætter sammen med identitetsskifte og andre spidsfindigheder gennem hele bogen i et virvar, der kræver koncentration af læseren. Dog samler de løse ender sig til sidst. Forvekslingskonstruktionen er dog sekundær i forhold til de mange sidefortællinger, man kort præsenteres for, og ikke mindst de hændelser, som bogens centrale karakterer udsættes for.

Infamiteter i kø.

Der handles oftere mere infamt end herosisk i "Vi blev stjålet". Er der en køber til et barn med en enlig mor, holder hospitalet sig ikke tilbage fra at sælge barnet og fortælle moderen, at det døde. Mænd

voldtager efter forgodtbefindende, blot fordi de kan, og ikke alle kvinder er lige solidariske overfor deres konsfieller. Et venskab er langt fra altid mere værd end materielle goder, hvor få der end er tale om, og når man bliver beskyldt for tyveri, kan man bare benægte fakta. Ingen bekymrer sig om det, så længe den bestjålede ikke har noget af bestikke ordensmagten med. Enhver er sin egen lykkes smed og træder på andre for at nå op til en bare nogenlunde acceptabel levestandard. Og er man først nået dertil, tramper man videre. Det er ikke den kloge, der narre den mindre kloge, men den hurtige, der narre den, der er en lille smule mindre hurtig. Survival of the fittest for dummies.

Flettet ind i alt det triste dukker der morsomme dialoger og scener op. De bevæger sig fra det regulært platte til det pinagtigt afslørende som her, hvor en far, der ellers intet gør for sin nyfødte, kommer hjem og taler til ham:

Hva' så? Var det far, der kom hjem? Var det far, som kom hjem til Sergej-bassemand? Til snullergumsen? Var det far, som kom hjem? Til grinebideren? Til snuskebassen? (s. 189).

Sådan siger den mand, der snart på daglig basis vil voldtage den kvinde, han har godtaget som amme for sin søn.

Fra censur til stor anerkendelse

Ljudmila Petrusjevskaja er fra 1938 og har skrevet i mange år, både prosa og skuespil. Gennem 70'erne forhindrede den sovjetiske censur hende i at få sine litterære værker udgivet og sine skuespil sat op, men siden har hun nydt stor anerkendelse, både i sit hjemland og i udlandet. "Vi blev stjålet" udkom på russisk i 2017. I 2021 udgav Forlaget Silkefyret den på dansk i Trine Søndergaards oversættelse.

Fortællestilen i "Vi blev stjålet" er ramsaltet. Der er ingen finfølelse i sproget, der råt for usødet og med syvende satire beskriver, hvad der sker. Den bagvedliggende vrede er for stærk til at give plads til kunne formuleringer. Men det gør ikke romanen til dårlig litteratur, blot til en konsekvent gennemført fortælling, der efterlader sig andre, og nok dybere spor, end så mange andre værker.

Indsendt af Egil Hvid-Olsen

Etiketter: boganmeldelse, roman

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Rasmus Lund Nielsen
anmelder Salnikov

Slå op i Den smalle bog

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

- ▼ 2022 (11)
- ▼ februar (6)
- De sorte vinde venter et sted derude
- Et stort billede af en kvinde. Med barnets sanseli...
- Tiden, der sårer alle
- Et helhedsbillede af en digterisk udvikling: Ny ku...
- Blændende oversættelse af det bedste af Yeats
- Spotsk forvekslingskomedie

► januar (5)

► 2021 (65)

► 2020 (57)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- aforismer (1)
- antologi (3)
- boganmeldelse (135)
- dagbøger (1)
- digtsamling (35)
- En litterær refleksion (7)
- essay (9)
- eventyr (5)
- fabler (5)
- faglitteratur (18)
- klassikerlæsning (23)
- Klassisk musikanmeldelse (1)
- kortroman (10)
- kunstabog (14)
- lyrik (5)
- noveller (15)
- prosa (17)
- prosadigt (2)
- roman (45)

Sidevisninger i alt

153,875